

**ТРИДЕСЕТ И ОСМО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ И
ЗАКОНОДАТЕЛСТВО СРЕЩУ КОРУПЦИЯТА**

СТ А Н О В И Щ Е

**на Комисията по правни въпроси и
законодателство срещу корупцията**

ОТНОСНО: Определението на Конституционния съд от 1.12.1998 г., получено на 1.12.1998 г. с приложено искането на главния прокурор, с което Народното събрание е конституирано като страна по к.д. № 32/98 г., за установяване на противоконституционност на част от разпоредбите на чл. 90а и чл. 91а от Закона за наследството, създадени като нови с § 7 от Закона за изменение и допълнение на Закона за наследството /обн., ДВ, бр. 60 от 1992 г./.

На редовно заседание, проведено на 3.12.1998 г., Комисията по правни въпроси и законодателство срещу корупцията обсъди Определението на Конституционния съд от 1.12.1998 г., получено на 1.12.1998 г. с приложено искането на главния прокурор, с което Народното събрание е конституирано като страна по к.д.№ 32/98 г., за установяване на противоконституционност на част от разпоредбите на чл. 90а и чл. 91а от Закона за наследството, създадени като нови с § 7 от Закона за

изменение и допълнение на Закона за наследството /обн., ДВ, бр. 60 от 1992 г./.

Искането на главния прокурор за обявяване противоконституционността на чл. 90а и чл. 91а от Закона за наследството, създадени с изменението му /ДВ, бр. 60/92 г./ се аргументира с това, че собствениците на земеделски земи НИКОГА не са били лишавани от своята собственост и следователно винаги са имали право да се разпореждат с нея. Като е обявил за недействителни разпорежданията с тази собственост, било чрез продажба /чл.90а/, било чрез отказ от наследство /чл.91а/ законодателят е нарушил гарантираните от Конституцията права на собствениците.

Този въпрос веднаж е поставен пред Конституционния съд и по него е взето решение № 4 по к.д. № 32/95 г. по отношение на извършени завещателни разпореждания.

Тук следва да се направи едно разграничение. Член 90а има предвид завещание или продажба на цялата наследствена маса или на част от нея. Защото ако се касае за завет или продажба на конкретен имот разпоредбата на чл. 90а очевидно не важи. Така че тук, както и при чл. 91а става дума за завещание, продажба или отказ от наследство въобще, а не на разпореждане с конкретни обекти на права.

Мотивите на законодателя при приемане на тези текстове бяха, че разпореждащият със своето наследство, или с част от него, респективно направил отказ от наследство, ГО Е НАПРАВИЛ С УБЕЖДЕНИЕТО, че имуществата, които се възстановяват по ЗСПЗЗ, не са включени в наследствената маса, с която се разпорежда, или от която се прави отказ. Законодателят изхожда от съображението, ЧЕ НАСЛЕДОДАТЕЛЯТ, РЕСП. НАСЛЕДНИКЪТ НЕ БИ СЕ РАЗПОРЕДИЛ С ПРАВАТА СИ ТАКА, КАКТО ГО Е НАПРАВИЛ, АКО ЗНАЕШЕ, ЧЕ СЕ РАЗПОРЕЖДА И С ПРАВА, КОИТО ЩЕ МУ БЪДАТ ВЪЗСТАНОВЕНИ.

Така че законодателят не ОГРАНИЧАВА правото на разпореждане със собствеността, а само ТЪЛКУВА ЕВЕНТУАЛНА ВОЛЯ НА РАЗПОРЕДИТЕЛЯ.

Така или иначе с разпоредбите на чл. 90а и чл. 91а се направи преразпределение на правата между наследниците по закон и получлите права чрез продажба /чл.90а/, респ. загубилите правата си чрез отказ /чл.91а/. Двата текста СА СЪЗДАЛИ ПРАВА на купувачите, респ. на отказалите се от наследство. При това положение се поставя въпросът, могат ли вече придобити права да се отнемат без да се наруши чл. 17, ал. 5 от Конституцията ?

Комисията по правни въпроси и законодателство срещу корупцията, изяснявайки по този начин въпросът, предоставя решаването му на Конституционния съд, който трябва да се съобрази и със своето решение № 4 по кд. № 32/95 г.

7.12.1998 г.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА:**

/Светослав Лучников/

